

Spellinghervorming wordt besproken

HIJ VIND EN IK WACHTE

In barre schooltijden sloeg de meester met een lineaal op de kneukels als een leerling "hij vindt" schreef, maar de onderwijsmethoden zijn veranderd. Een taal is een levend instrument en daarom dient de spelling op geregelde tijden herzien. Eenvormigheid is er nog altijd niet.

Een werkgroep van de Nederlandse Taalunie heeft nu de resultaten van een publieks- en beroepsgroepenonderzoek waaraan enkele jaren werd gewerkt, gebundeld in een rapport.

Er is een meerderheid voor vereenvoudiging van de werkwoordspelling. Zo kan de werkgroep vormen aanvaarden als **jij vind/hij vind en ik wachte en het brande**. In dezelfde geest zou men geen dubbele medeklinkers meer spellen die niet nodig zijn voor de uitspraak, bv. **onmiddelijk** (met één l).

De meeste taalgebruikers verkiezen één spelling, dus geen dubbelvormen meer. Dus **kultuur, akkordeon en commissie** en niet meer **cultuur, accordeon en commissie**. Opvallend daarbij is dat de Vlamingen meer gewonnen zijn voor de vernederlandsing van de bastaardwoorden dan de Nederlanders. Tot een onoverbrugbare kloof leidt het echter niet.

Aan plotse wijzigingen zijn we nog niet dadelijk toe. De voorstellen moeten worden onderzocht en nadien goedgekeurd door een nog op te richten spellingscommissie.

(Gazet van Antwerpen 1/3/89)

"Niet de spelling, de diskriminatie is primair. Daarom moet niet zozeer de spelling maar de samenleving veranderd worden. Wanneer morgen de officiële spelling inderdaad slecht wordt en de slechte spellers dus automatisch goed kunnen spellen, dan zullen er andere zaken zijn, waarop **DEZELFDE MENSEN** gediskrimineerd worden: hun woordkeus, hun briefpapier, hun stijl, hun interpunctie, de breedte van hun kantlijn, hun adres. Zolang de diskriminatie bestaat, zal zij materiaal vinden om te diskrimineren. Wat afgeschaft moet worden, is daarom de **DISKRIMINATIE**: dat men op wat dan ook gediskrimineerd wordt. Niet bij de spelling ligt de fout, maar bij dit soort personeelschefs: die moeten afgeschaft worden. Daarna kan iedereen dan rustig spelfouten maken - net als ik".

(Harry Mulisch).

Sitroen

Uit het publieksonderzoek kwamen volgende grote lijnen naar voren:

1. men wenst geen ingrijpende veranderingen. Zelden voorkomende vernederlandsingen als **sinjaal/manjifiek** en **sentrum/sitroen** scoren niet hoog en er is geen meerderheid voor het gelijktrekken van de spellingen **ei** en **ij**, en **au** en **ou**;
2. men prefereert één spelling, geen dubbelvormen;
3. in Vlaanderen is men meer geneigd tot vernederlandsing van bastaardwoorden dan in Nederland, zonder dat dit tot een onoverbrugbare kloof leidt;
4. een vereenvoudiging van de werkwoordspelling wordt wenselijk geacht.

(Het Nieuwsblad, 1/3/89)